

بررسی رفتار تونلها در برابر زلزله

محبوبه میرزایی، دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی زلزله / سازمان عشقی، استادیار پژوهشکده مهندسی سازه /
اکبر واشقی، استادیار پژوهشکده مهندسی سازه پژوهشگاه

۱- چکیده

مدرن را تشکیل می‌دهند و جزء شریانهای حیاتی مهم هر کشور محسوب می‌شوند. این سازه‌ها در موارد بسیاری مانند زیرگذرها، متروها، تونلهای انتقال آب و موارد مشابه کاربرد وسیعی دارند. تونلها باید در برابر بارهای وارد مقاومت کافی داشته، بتوانند بعد از وقوع زلزله قابل بهره‌برداری باشند. از این‌رو، این‌منی آنها، بویژه به هنگام وقوع زلزله امری لازم و حیاتی است.

تونلها به عنوان گروهی از سازه‌های زیرزمینی مشخصات منحصر به فردی دارند که رفتار آنها را از اکثر سازه‌های روز مینی متمایز می‌کند. این مشخصات عبارتند از:
- به طور کامل در سنگ یا خاک مدفون می‌باشند.
- عموماً طول زیادی دارند.

در حقیقت تونلها سازه‌های خطی هستند، که طول آنها بسیار بزرگ‌تر از ابعاد مقطع آنها می‌باشد. دو مورد از متدالرین تونلها از لحاظ اجرا عبارتند از:

۱- تونل‌های حفر شده (Bored or Mined Tunnel) : با توجه

به توسعه فناوری، عموماً حفاریها در این روش توسط ماشین‌های حفاری تونل (Tunnel Boring Machine) امروزه تونلها، بخش عمده‌ای از سازه‌های زیربنایی شهرهای

زلزله‌خیزی کشور ایران و نیاز به گسترش و حفظ شبکه‌های راه در مناطق کوهستانی آن و لزوم احداث تونلهای شهری (برای تردد وسائل نقلیه و یا مترو)، تحقیق بر روی رفتار لرزه‌ای تونلها را ضروری می‌سازد. بدین منظور، در این مقاله بر اساس ادبیات فنی موجود، ابتدا رفتار تونلها تحت اثر زلزله بررسی شده است. سپس، عوامل مؤثر در آسیب‌پذیری لرزه‌ای تونلها معرفی و طبقه‌بندی گردیده‌اند.

با توجه به این‌که تونلها مشخصات منحصر به فردی دارند که رفتار آنها را از اکثر سازه‌های روز مینی متمایز می‌کند و با عنایت به لزوم این‌منی آنها، بویژه به هنگام وقوع زلزله روش‌های محاسبه پاسخ لرزه‌ای آنها، مزایا و محدودیتهای هر یک از روش‌های مذکور نیز در این مقاله ارائه گردیده است.

کلید واژه‌ها: اثر زمین‌لرزه بر تونلها، رفتار لرزه‌ای تونلها، روش‌های تحلیل لرزه‌ای تونلها

۲- مقدمه

۳- رفتار لرزه‌ای تونلها در زلزله‌های اخیر در جهان

آسیبهای ناشی از زلزله‌های هارامی توان به دو دسته کلی تقسیم کرد:

۱- آسیبهای ناشی از گسیختگی زمین (روانگرایی، ناپایداری

شیب، گسلش، جابه‌جایی گسل)؛

۲- آسیبهای ناشی از تکان زمین.

آسیبهای ناشی از تکان زمین، به ارتعاشات تولید شده

توسط عبور امواج لرزه‌ای از پوسته زمین مربوط می‌شود و معمولاً

شدت تکان با فاصله از منطقه گسیختگی کاهش می‌یابد.

پاسخ سازه‌های زیرزمینی به امواج لرزه‌ای، در قالب سه نوع

تغییر مکان بیان می‌گردد (شکل ۲):

۱- کشش، فشار محوری و خمش طولی؛

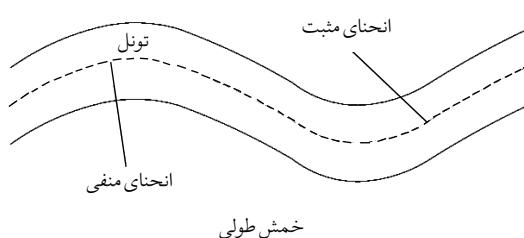
۲- تغییر شکل بیضوی (تونل‌های مدور)؛

۳- تغییر شکل دورانی یا گهواره‌ای (تونل‌های مستطیلی).

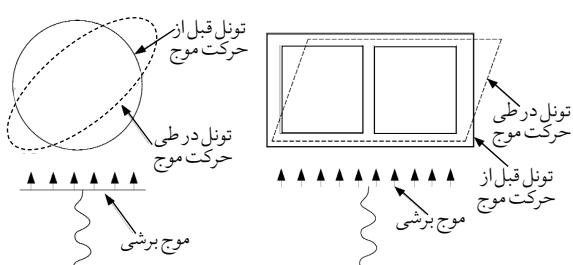

تونل

کشش و فشار محوری

خمش طولی

تغییر شکل دورانی یا گهواره‌ای تونل مستطیلی

شکل (۲): اشکال مختلف تغییر مکان تونل بر اثر بارهای لرزه‌ای [۱]

صورت می‌گیرد. این ماشین‌های طورکلی قادر به حفاری مقاطع

مدوّر می‌باشند؛ اما در این روش می‌توان از مقاطع دیگری مانند

مستطیلی، نعل اسبی یا دیگر اشکال استفاده کرد. این روش در

دو حالت زیر اجرامی شود (شکل ۱، الف):

- عمق حفاری تونل زیاد و خاکبرداری برای رسیدن به

عمق مورد نظر ضروری باشد.

- در مسیر اجرای تونل، سازه‌های زیادی روی زمین وجود

داشته باشد.

۲- تونل‌های کند و پوش (Cut and Cover Tunnels): در

این روش ابتدا حفاری در محل انجام می‌شود، سپس سازه که

در محل دیگری ساخته شده است، در داخل گود حفاری شده

قرار می‌گیرد و سرانجام روی سازه با خاک پوشانده می‌شود. این

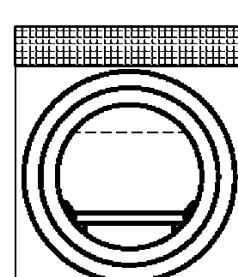
روش، معمولاً برای تونل‌های با مقاطع مستطیلی به کار می‌رود و

مورد استفاده آن صرفاً در مواردی است که عمق حفاری کم بوده

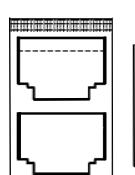
و سر برآورده بر سازه حداقل ۱۵ متر باشد. به عنوان مثال،

می‌توان به ایستگاههای زیرزمینی، سازه‌های ورودی به سازه‌های

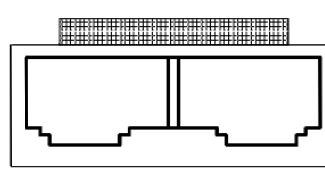
زیرزمینی و بزرگراهها اشاره نمود (شکل ۱، ب).

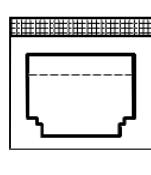
الف: تونل حفر شده مدور

تونل کند و پوش
نوع ۳

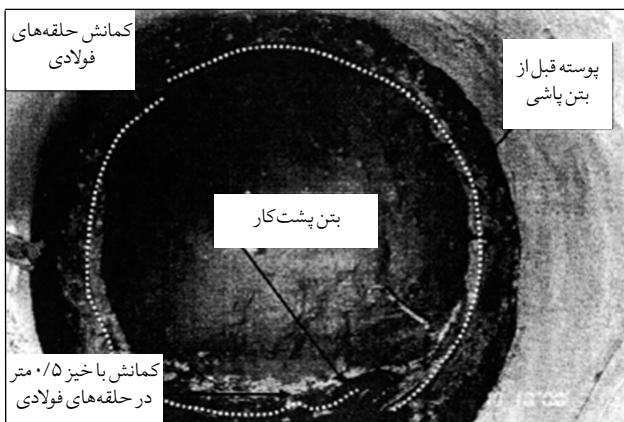
تونل کند و پوش
نوع ۲

تونل کند و پوش
نوع ۱

ب: تونل‌های کند و پوش

شکل (۱): انواع مقاطع تونلها [۱]

تصویر(۱): آسیب واردہ به لوله‌های آلامدا [۱]

تغییر شکل محوری یا خمشی زمانی ایجاد می‌شود که امواج زلزله به موازات محور تونل به آن برخورد کنند؛ اما تغییر شکل بیضوی و گهواره‌ای زمانی اتفاق می‌افتد که امتداد انتشار موج و امتداد تونل بر هم عمود باشند [۲]. در زلزله‌های سده بیستم تونلهای متعددی آسیب دیده‌اند که فقط به ذکر رفتار لرزه‌ای در تعدادی از زلزله‌های بیست ساله اخیر جهان در قسمتهای بعد اشاره شده است.

۱-۳-۱- زلزله ۱۹۸۹ لوماپریتا - ایالات متحده

سیستم بارت (Bay Area Rapid Transit) سیستم حمل و نقل ریلی در منطقه Bay از خلیج سانفرانسیسکو می‌باشد که برای زلزله طراحی و اجرا شده است. این سیستم از اولین سازه‌های زیرزمینی بود که در سال ۱۹۶۹ توسط کاوزل (Kuesel) برای مقابله با اثرهای زلزله طراحی گردید. در زلزله ۱۹۸۹ لوماپریتا، تأسیسات بارت هیچ آسیبی را متحمل نشندند و ۲۴ ساعت بعد از زلزله، خدمت رسانی را از سرگرفتند. این موضوع بیانگر این مطلب است که این سیستم در مقابل نیروهای زلزله بخوبی طراحی شده بود. در این سیستم، درزهای لرزه‌ای خاصی به منظور تحمل جابه‌جاییهای نامساوی در برجهای تهویه طراحی شده بود که بسیار خوب عمل کردند [۱].

لوله‌های آلامدا نیز یک زوج تونلهای لوله‌ای مستغرق هستند که جزیره آلامدارابه اوکلند در ناحیه خلیج سانفرانسیسکو متصل می‌کنند. این تونلهای جزء گروهی از تونلهای مستغرق اولیه بودند که ملاحظات طراحی لرزه‌ای در آنها انجام نشده بود. در طول زلزله لوماپریتا، برجهای تهویه دچار ترکهای سازه‌ای شدند و مقداری محدود هم نشت آب به داخل تونل مشاهده شد. علاوه بر آن، در لایه‌های سست فوقانی تونل هم، روانگرایی مشاهده شد (تصویر ۱).

۲-۳- زلزله ۱۹۹۴ نورتربیج - ایالات متحده

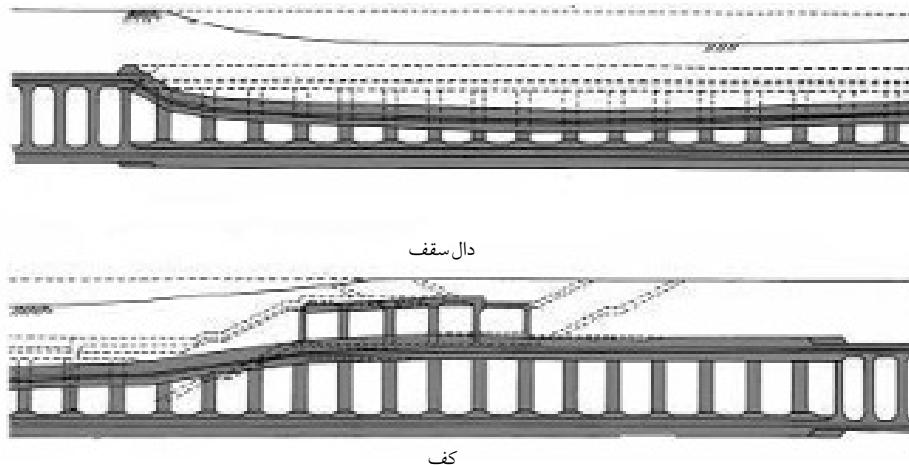
متروی لوس‌آنجلس در چندین مرحله ساخته شده که بعضی از آنها در حین زلزله سال ۱۹۹۴ نورتربیج (Northridge) در حال بهره‌برداری بودند. پوشش بتنی تونلهای حفر شده بعد از زلزله سالم باقی ماندند؛ در حالی که لوله‌های آب، پلهای بزرگ‌راهها و ساختمانها آسیب دیدند؛ اما زلزله به سیستم مترو هیچ آسیبی نرساند بود.

۳-۳- زلزله ۱۹۹۵ کوبه - ژاپن

زلزله سال ۱۹۹۵ کوبه - ژاپن باعث فروریزیهای عمدۀ در ایستگاه زیرزمینی دایکای در کوبه گردید [۳]. این ایستگاه در سال ۱۹۶۲ ساخته شده و در طرح آن ملاحظات خاص لرزه‌ای در نظر گرفته نشده بود. خرابی ایجاد شده در ستونهای مرکزی ایستگاه در شکل (۳) نشان داده شده است که این امر همراه با خرابی دال سقف و نشست خاک روی آن در حدود ۲/۵ متر بوده است.

در حین زلزله، دیوارهای عرضی در قسمت انتهایی ایستگاه و در جاهایی که عرض ایستگاه عوض شده بود، همانند دیوار برشی عمل کردند. به همین دلیل در این نواحی، دیوارها متحمل ترکهای قابل توجه و ستونهای داخلی دچار خسارات زیادی در طول حرکات افقی شدند [۴].

در مناطقی که دیوار عرضی وجود نداشت، ستونها متحمل

شکل (۳): نحوه ایجاد خرابی در ایستگاه زیرزمینی دایکای در زلزله ۱۹۹۵ کوبه، ژاپن [۲]

تونل از روش کندو پوش استفاده شده بود. در این روش، برای حفاری گودال و پایداری دیوار حفاری شده از سپرهای فولادی استفاده می شود. به دلیل وجود این سپرهای فولادی، فاصله کمی بین دیوار سپری و مقطع جداره تونل به وجود می آید. در نتیجه، تراکم خاک ریز بسیار مشکل و حتی ناممکن می شود. به همین دلیل، فشار خاک اطراف به طور کامل بر روی سازه تونل وارد شده و رفتار این مقطع مثل یک سازه آزاد بوده که فشارهای خاک اطراف قادر به ایجاد تکیه گاههای خارجی برای آن نبوده اند و نتوانسته اند تغییر شکل های تونل را مهار کنند. البته لازم به ذکر است که فرضیه تأثیر فشار خاک اطراف بر روی کنترل تغییر شکل تونلها اثبات نشده است.

۴-۳- زلزله ۱۹۹۹ چی چی تایوان

زلزله چی چی به بزرگای $M=7.3$ در سال ۱۹۹۹ در مرکز تایوان رخداد. در این منطقه، تونلهای با مقطع نعل اسبی احداث شده بود که در سنگ قرار داشتند. بر اثر زلزله مذکور، اکثر تونلهای دچار خرابی قابل ملاحظه ای نشدند. بیشترین صدمه به سازه های ورودی تونلهای وارد شده بود که آن هم به دلیل ناپایداری شبیه شده است (تصویر ۲).

خرابیهای قابل توجهی شدند و این امر موجب به وجود آمدن ترکهایی به عرض ۱۵۰ تا ۲۵۰ میلیمتر در جهت طولی در دالهای سقف شد. لازم به ذکر است جداد شدگی قابل توجهی در بعضی درزهای انقطاع و ترکهای جزئی در دال کف به وجود آمد و مقداری هم نشت آب به داخل تونل مشاهده شد.

در مورد خاک روی سازه هم این نظریه وجود دارد که این خاک می تواند در میزان خرابی مؤثر باشد؛ زیرا نیروی اینرسی مقطع را افزایش می دهد.

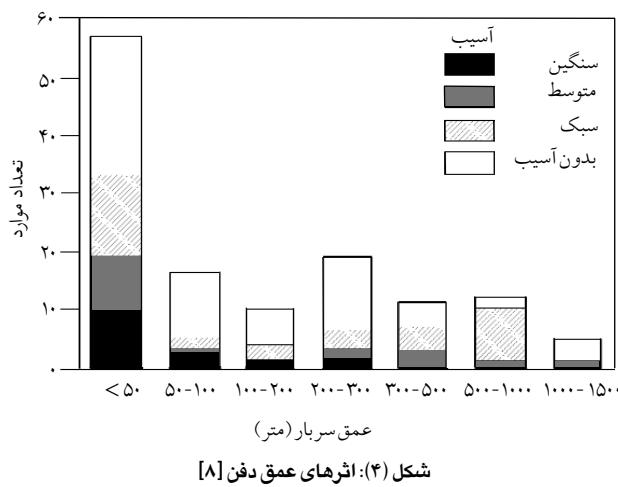
شرکت EQE در سال ۱۹۹۵ [۱] بر پایه مطالعات انجام شده در ایستگاه دایکای کوبه اعلام کرد که تغییر شکل دال کف در این محل با روش های زیر می توانست محدود شود:

۱- دیافراگم های تکیه گاهی توسط دیوارهای کناری حمایت شوند.

۲- فشار خاک اطراف تونل به دیواره هامی توانست مانع از خرابی دال کف شود؛ زیرا این فشار می تواند به عنوان نیروی مقاوم در برابر تغییر شکل مقطع عمل کند.

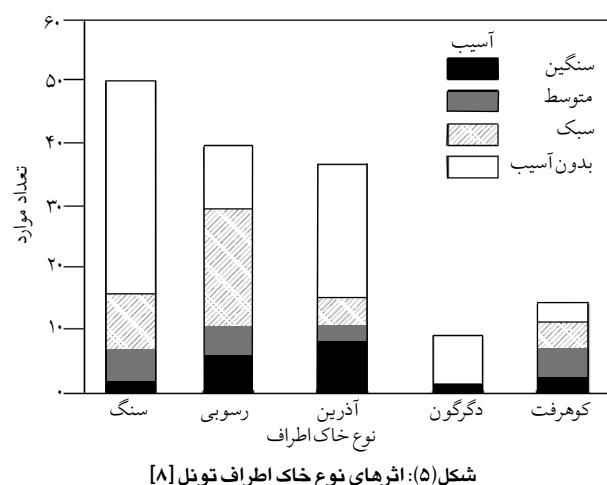
البته در سازه مذکور، این دو مورد کاربرد نداشته اند؛ زیرا عملکرد دیافراگمی کف بویژه در طول تونل، از آنچه که پیش بینی می شد کمتر بود. علاوه بر آن، در هنگام ساخت

تونلهای کم عمق در خلال زلزله امن تر هستند [۶]. اثرهای عمیق مصالح سربار در شکل (۴) نشان داده شده است. آسیب‌های وارد بر تونلهای با افزایش عمق سربار کاهش می‌یابد [۷].

۴-۲- نوع سنگ (خاک)

برطبق مطالعات ونگ، با افزایش مقاومت خاک یا سنگ، آسیب وارد به تونلهای تحت تأثیر زلزله کمتر می‌شود [۸]. توزیع آسیب به عنوان تابعی از نوع مواد اطراف بازشوهای زیرزمینی در شکل (۵)، نشان داده شده است. در این شکل، اطلاعاتی که مشخصه سنگ دارند، برای همه معدن عمیقی که شرایط محیطی آن مشخص نیست استفاده می‌شود. همچنین لازم به ذکر است که اطلاعات موجود، آسیب بیشتری را برای تأسیسات زیرزمینی ساخته شده در خاک نسبت به سنگ نشان می‌دهند.

تصویر (۲): گسیختگی شیب در ورودی تونل، زلزله چی‌چی تایوان [۱]

۳-۵- زلزله ۱۹۹۹ دوزجه (ترکیه)

تونلهای دوقلوی بولو (Bolu) بخشی از یک پروژه ۱/۵ میلیارد دلاری هستند که هدف آنها توسعه حمل و نقل در کوههای غرب بولو بین استانبول و آنکارا بوده است. این تونلهای با استفاده از روش جدید اجرای تونل استرالیایی (New Austrian Tunnelling Method) اجرا شده‌اند. در این روش، فرایینی (Monitoring) مداوم همگرایی جداره اولیه انجام شد و سپس اجزای تکیه‌گاهی به منظور دستیابی به یک سیستم پایدار بنا شدند. در زلزله ۱۲ نوامبر ۱۹۹۹ هر دو تونل در ۳۰۰ متری سمت دهانه شرقی خود تخریب شدند. در زمان زلزله، ۸۰۰ متر از مقطع تونل حفاری شده بود و ۳۰۰ متر از مقطع تنها با بتون غیر مسلح پوشانده شده بود. به عبارت دیگر، مقطعی که بوسیله شاتکریت و بولت‌های مهاری، پوشش و محافظت شده بود، بر اثر زلزله تخریب نشد [۵].

۴- عوامل مؤثر در آسیب‌پذیری لرزه‌ای تونلهای

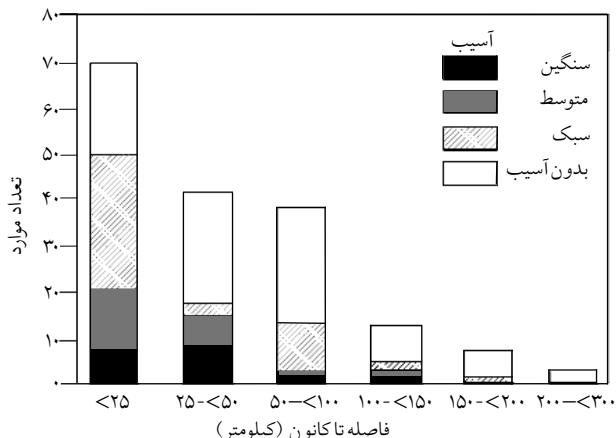
آسیب‌پذیری لرزه‌ای تونلهای را می‌توان به شش عامل عمق مصالح سربار، نوع سنگ (خاک)، بیشینه شتاب زمین، بزرگای زلزله، فاصله مرکز زلزله با تونل و نوع پوشش نسبت داد.

۴-۱- عمق مصالح سربار

طبق مطالعات داوینگ و رزن (۱۹۷۸)، تونلهای عمیق از

۴-۵- فاصله کانونی

بر طبق تحقیقات ونگ [۸]، با افزایش فاصله تا مرکز زمین لرزه، شدت تکانها کاهش می‌یابد. این مسئله، به کاهش آسیب‌ها منجر می‌شود. توزیع آسیب با فاصله کانونی در شکل (۸) نشان داده شده است. این شکل مبین آن است که آسیب‌ها با کاهش فاصله کانونی، افزایش می‌یابند و تونلها هنگامی که در فاصله ۲۵ کیلومتری از کانون زلزله واقع می‌شوند، آسیب پذیرتر هستند.

شکل (۸): تأثیر زلزله بر تونلها بر حسب فاصله آنها تا مرکز زلزله‌ها [۸]

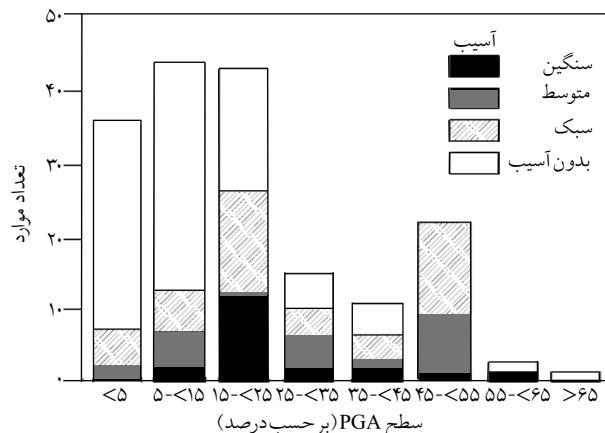
۴-۶- نوع پوشش تونل

اثر نوع پوشش تونل در شکل (۹)، نشان داده شده است. اطلاعات آماری نشان داده شده در شکل مذکور، مبین آن است که نسبت موارد آسیب دیده تونلها پوشش دار بتنی مسلح از موارد تونلها بدون پوشش، کمتر است. شارما و جاد [۹] دلیل آن را به شرایط ضعیف زمین و نیاز ابتدایی آنها به پوشش نسبت دادند. ریچاردسون و بلجواز در سال ۱۹۹۲ [۸] دونکته دیگر را پیشنهاد کردند:

- آسیب به صورت ترک یا قلوه کن شدن در بتون، در تونلها پوشش دار، نسبت به تونلها بدون پوشش بیشتر است.
- احتمال بیشتری وجود دارد که تونلها را روکش دار، به عنوان آسیب دیده طبقه بندی شوند که به دلیل هزینه زیاد اجرا و اهمیت آن می‌باشد.

۴-۳- اثرهای مقادیر شتاب بیشینه زمین

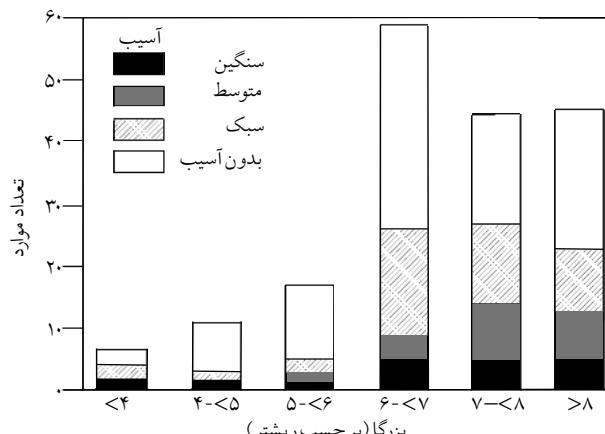
بر پایه مطالعات داوودینگ و رُزن [۶] هیچ آسیبی در تونلها پوشش دار و بدون پوشش تا شتاب $g = 0.19$ ملاحظه نگردید. آسیبهای کم، شامل ترک در آجر یا بتون یا سقوط سنگ‌های سست در تعدادی از موارد بین شتاب $g = 0.25$ تا $g = 0.4$ ملاحظه شد. بر اثر جنبش زمین تا شتاب $g = 0.5$ هیچ واژگونی، ملاحظه نشد. ارتباط بین شتاب بیشینه زمین (PGA) و تعداد موارد آسیب دیده در شکل (۶) نشان داده شده است.

شکل (۶): میزان تأثیر مقادیر بیشینه شتاب زمین بر تونلها [۸]

۴-۴- بزرگای زمین لرزه

اطلاعات موجود برای آسیهای مربوط به بزرگای زمین لرزه در شکل (۷)، نشان داده شده است. شکل مذکور نشان می‌دهد که بیش از نیمی از آسیهای گزارش شده، مربوط به بزرگای ۷ و بیشتر می‌باشد.

شکل (۷): میزان تأثیر زلزله‌های با بزرگای‌های مختلف بر تونلها [۸]

۵-روشهای تحلیل لرزه‌ای تونلها

انواع تغییرشکلهای تونل تحت امواج لرزه‌ای به تغییرشکلهای خمی، تغییرشکلهای بیضوی و تغییرشکلهای گهواره‌ای تقسیم می‌شود. در قسمتهای بعد روش‌های محاسبه پاسخ سازه به امواج لرزه‌ای بررسی شده است.

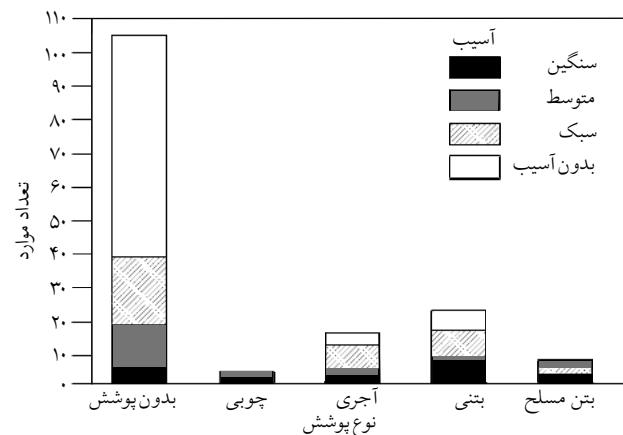
۵-۱-روشهای محاسبه تغییرشکلهای خمی

در این بخش، برای محاسبه تغییرشکلهای خمی، دو روش تغییرشکل میدان آزاد و روش برهم‌کنش خاک و سازه بررسی شده است.

۵-۱-۱-روش تغییرشکل میدان آزاد

در این روش با صرف نظر از برهم‌کنش سازه زیرزمینی با محیط اطراف، تغییرشکل پدید آمده در توده زمین در حالت میدان آزاد، بر اثر امواج لرزه‌ای به سازه زیرزمینی اعمال می‌گردد و بدون در نظر گرفتن اثر تفرق موج و برهم‌کنش خاک و سازه بر پایه تئوری انتشار امواج در محیط‌های پیوسته، کشسان، همگن و همسان، حرکت میدان آزاد محیط به دست آورده می‌شود [۱۰].

در روش مذکور، شکل تمامی امواج، هارمونیک فرض شده و کرنشهای زمین با فرض اینکه جهت انتشار امواج با محور سازه در پلان، زاویه برخورد (q) می‌سازد، محاسبه می‌گردد. با استفاده از این روش، کرنشهای محوری زمین (میدان آزاد) و انحنای ناشی از انتشار امواج برشی و امواج رایلی به صورت تابعی از زاویه برخورد (q) مطابق جدول (۱) بیان می‌گردد. بحرانی ترین زاویه برخورد و حد اکثر مقدار کرنش نیز در جدول ارائه شده است. در جدول مذکور، q زاویه برخورد موج زلزله با محور تونل، V_s سرعت مؤثر عبوری برای موج برشی، V_R سرعت مؤثر عبوری برای موج رایلی، C_s سرعت مؤثر عبور برای موج برشی، C_R سرعت مؤثر عبور برای موج رایلی، A_s

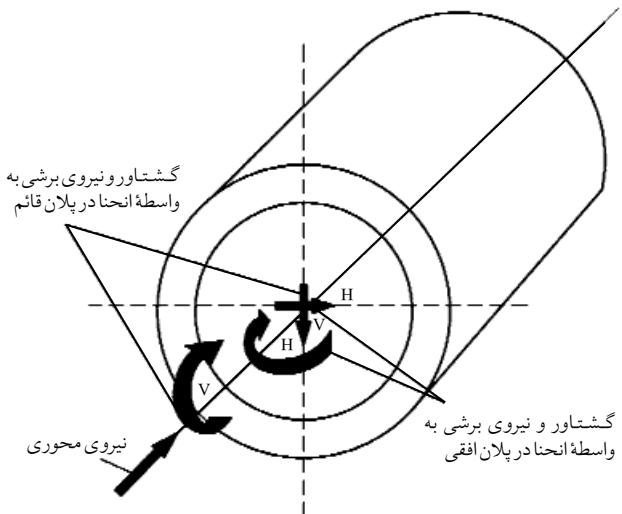

شکل (۴): تأثیر زلزله بر تونلها بر حسب نوع پوشش آنها [۸]

مهتمرین نتایج حاصل از مطالعات عموم محققان عبارتند از:

- ۱- سازه‌های زیرزمینی نسبت به سازه‌های سطحی به طور محسوسی آسیب کمتری متحمل می‌شوند.
- ۲- آسیبهای گزارش شده با افزایش عمق کاهش می‌یابند. به نظر می‌رسد تونل‌های عمیق نسبت به تونل‌های کم عمق، در هنگام وقوع زلزله امن تر و قابل اعتمادتر هستند.
- ۳- می‌توان انتظار داشت که تأسیسات زیرزمینی ساخته شده در خاک آسیب بیشتری را نسبت به سازه‌های ساخته شده در سنگ تحمل می‌کنند.
- ۴- تونل‌های تزریقی و پوشش دار، امن تر از تونل‌های بدون پوشش در خلال زلزله هستند.
- ۵- شدت آسیبهای PGA و PGV بستگی دارد.
- ۶- دوام جنبش حرکات قوی در خلال زلزله بیشترین اهمیت را دارد.
- ۷- حرکات با فرکانس بالا ممکن است موجب قلوه کن شدن موضعی بتن یا سنگ در طول سطح ضعیف آنها شود.
- ۸- اگر طول امواج بین ۱ تا ۴ برابر قطر تونل باشد حرکات تونل ممکن است تقویت شود.

تحت اثر خمسمحوری و کرنشهای برشی ناشی از حرکات طولی خمسمحوری و برشی زمین قرار می‌گیرد.

شکل (۱۰): نیروهای مربوط به تغییرشکلهای محوری و خمسمی [۱]

۴-۲-۵- محاسبه تغییرشکل بیضوی روی تونلها

برای محاسبه این نوع تغییرشکل، روش‌های تغییرشکل برشی میدان آزاد و برهم‌کنش خاک و سازه مورد بررسی قرار گرفته است.

۴-۲-۵-۱- تغییرشکل برشی میدان آزاد

تغییرشکلهای برشی زمین که توسط عبور امواج برشی ایجاد می‌شوند، بحرانی‌ترین و غالب‌ترین مد حرکت لرزه‌ای در بیشتر موارد هستند که موجب تغییرشکل بیضوی یک تونل مدور می‌شوند. برای یک تونل عمیق واقع در خاک یا سنگ نسبتاً همگن، یک تخمین منطقی از تغییرشکل سازه در جدول (۱) ارائه شده است. در این حالت، حداقل کرنش برشی میدان آزاد، به صورت رابطه‌های (۱) و (۲) بیان می‌شود:

$$C_s = \sqrt{G_m/r} \quad (1)$$

$$\gamma_{max} = V_s / C_s \quad (2)$$

در این روابط، C_s سرعت موج برشی عبوری مؤثر، r چگالی جرمی زمین و V_s سرعت حداقل ذره است. برای تطبیق تغییرشکل برشی میدان آزاد با تغییرشکل زمین دو حالت پیشنهاد می‌شود (شکل ۱۱، الف و ب).

شتاب بیشینه ذره برای موج برشی و A شتاب بیشینه ذره برای موج رایلی می‌باشد. به دلیل اینکه امواج طولی (p) در طراحی مورد نظر، تعیین‌کننده نمی‌باشد، از ارائه روابط مربوط به آن خودداری شده است. شایان ذکر است در این روش تخمین بالایی از کرنشهای برشی امواج به دست می‌آید (حالات بحرانی) و معمولاً نیاز به داده‌های کمتر و قابل دسترسی می‌باشد (حداقل اطلاعات).

جدول (۱): تغییرشکلهای محوری و خمسمی [۸]

انحنای	کرنش طولی (محوری)		نوع موج
$\frac{EI}{Er} = \frac{As}{Cs^2} \cos^3 q$	$e = \frac{Vs}{Cs} \sin q \cos q$	شکل عمومی	برشی
$\frac{EI}{Er_{max}} = \frac{As}{Cs^2}$ for $q=0$	$e_{max} = \frac{Vs}{2Cs}$ for $q=45$	مقدار بیشینه	
$\frac{EI}{Er} = \frac{A_R}{C_R^2} \cos^2 q$	$e = \frac{V_R}{C_R} \cos^2 q$	شکل عمومی	رایلی
$\frac{EI}{Er_{max}} = \frac{A_R}{C_R^2}$ for $q=0$	$e_{max} = \frac{V_R}{C_R}$ for $q=0$	مقدار بیشینه	

۴-۲-۵-۲- روش برهم‌کنش خاک و سازه

زمانی که سازه تونل در راستای طولی خود نسبت به خاک اطرافش سخت باشد، به جای تبعیت از تغییرشکلهای تحمیلی توسط زمین، در برابر آنها مقاومت می‌کند. تحلیل برهم‌کنش تونل و زمین که هم سختی تونل و هم سختی زمین را در نظر می‌گیرد، در یافتن پاسخ تونل در زمان زلزله نقش کلیدی دارد. با قابلیتهای محاسباتی رایانه‌ها، امروزه این مسئله را می‌توان با استفاده از برنامه‌های پیچیده به صورت عددی حل نمود. البته برای مقاصد علمی و کاربردی یک راه حل ساده شده مطلوب‌تر می‌باشد.

در روش ساده شده، سیستم تونل-زمین به صورت یک سیستم ارجاعی بر روی یک پی ارجاعی شبیه‌سازی می‌شود (شکل ۱۰). در تحلیل، از اثرهای نیروهای اینرسی در برهم‌کنش صرف نظر می‌شود. در بارگذاری زلزله نیز مقطع عرضی تونل

از بررسی دو حالت مزبور، محققان نتایج زیر را ارائه نموده‌اند:

- هر دوازده، برهمنش تونل و محیط را نادیده می‌گیرند.
- مقادیر به دست آمده از زمین حفره‌دار بیشتر است.
- حالت زمین بدون حفره، زمانی مناسب است که سختی پیچشی تونل مساوی با سختی محیط اطراف باشد.
- حالت زمین حفره‌دار برای پوشش‌های با سختی کمتر از سختی محیط، مناسب است.

۲-۲-۵ - برهمنش پوسته و زمین

در این روش از فرم حل بسته (Closed Form Solution) برای تخمین برهمنش خاک و سازه برای تونلهای مدور استفاده می‌شود که بر دو فرض استوار است:

- زمین، نامحدود، کشسان، همگن و همسان است.
- رفتار مصالح پوشش تونل عموماً کشسان است و دیوارهای تحت شرایط کرنش صفحه‌ای قرار دارند.

این روش به طور کامل در قسمت ۱-۵ ارائه شده است.

۳-۵ - محاسبه تغییرشکل گهواره‌ای روی تونلهای مستطیلی

انواع روش‌های بررسی اثرهای حرکت دورانی بر روی

تونلهای با مقطع مستطیل عبارتند از:

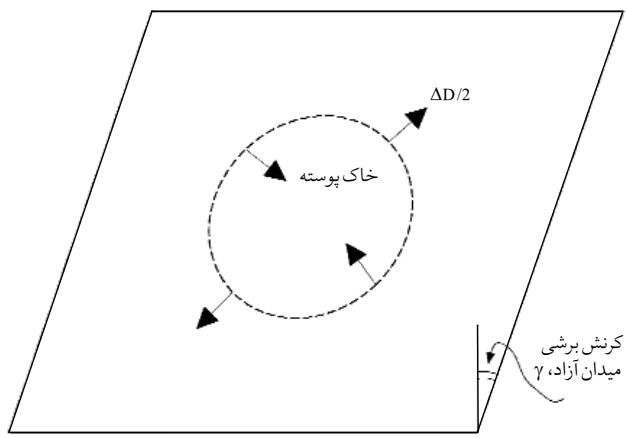
- فشار دینامیکی خاک؛
- تغییرشکل میدان آزاد؛
- برهمنش خاک و تونل؛
- مدل قاب ساده‌شده.

۳-۵-۱ - فشار دینامیکی خاک

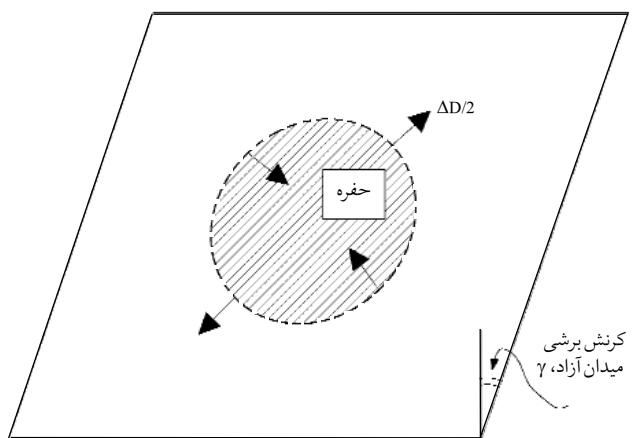
در این روش از دو نظریه استفاده می‌شود.

۳-۵-۱-۱ - روش مونونوبه-اکابه

در این روش [۱] فرض برآن است که فشار دینامیکی خاک توسط نیروی اینرسی خاک اطراف ایجاد می‌شود. کاربرد این روش در مقاطع U شکل و سازه‌های زیرزمینی کم عمق است.

الف: تغییرشکل پرشی میدان آزاد زمین بدون حفره

ب: تغییرشکل پرشی میدان آزاد زمین حفره دار

شکل (۱۱): تغییرشکل پرشی میدان آزاد زمین حفره دار و زمین بدون حفره [۸]

الف - زمین بدون حفره

در این حالت، زمین بدون حفره در نظر گرفته می‌شود.

تغییرات قطر در این حالت، از رابطه (۳) محاسبه می‌شود:

$$\Delta D/D = \pm \gamma_{\max} / 2 \quad (3)$$

در این رابطه، D قطر تونل و γ_{\max} کرنش پرشی بیشینه میدان آزاد است.

ب - زمین حفره دار

در این حالت زمین با حفره در نظر گرفته می‌شود و تغییرات

قطر از رابطه (۴) محاسبه می‌شود:

$$\Delta D/D = +2\gamma_{\max} (1 - v_m) \quad (4)$$

در این رابطه، v_m ضریب پواسون محیط است.

۴-۱-۳-۵- روش وود

برای شرایطی که سازه نسبت به محیط اطراف خود انعطاف پذیر می باشد، با واقعیت تطابق بسیار خوبی دارد.

۳-۳-۵- برهم کنش خاک و تونل

هر چند حلهای بسته، در برهم کنش خاک و سازه برای تونلهای پوشش دار مدور عمیق کاربرد دارند، این روشها به واسطه تغییرات زیاد ویژگیهای هندسی، در تونلهای مستطیلی توصیه نمی شوند.

به دلیل اینکه تونلهای مستطیلی با روش کندو پوش در اعمق کم ساخته نمی شوند، زمین لرزه موجب می شود که تنشهای تغییر شکلهای زمین به صورت قابل توجهی با عمق تغییر کند؛ بنابراین روش مذکور در تونلهای مستطیلی توصیه نمی گردد. در صورتی که از این روش در تحلیل تونلهای مستطیلی استفاده شود، از تحلیل اجزای محدود توسط برنامه های Flac, Flac و ... استفاده می شود که عوامل مؤثر در پاسخ این روش، سختی نسبی خاک و تونل، هندسه تونل، جنبش و رودی زمین و عمق دفن تونل می باشد.

۴-۳-۵- مدل قاب ساده شده

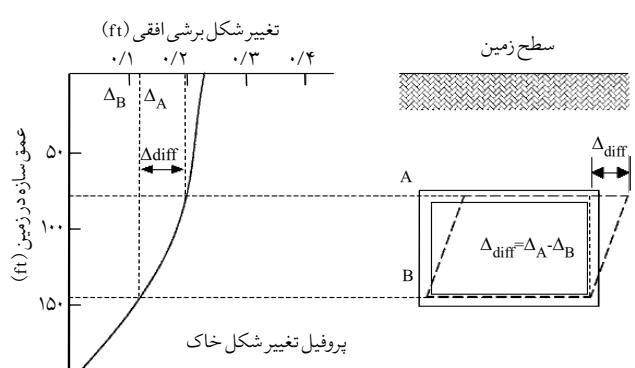
در این روش پس از مشخص شدن شرایط زیرزمینی در محل حفر تونل و تعیین ویژگیهای خاک و یاسنگ، پارامترهای زلزله از جمله حداکثر زلزله طرح و زلزله سطح عمل کرد تعیین می گردد. در مرحله بعد، طراحی اولیه از سازه بر اساس آینه های طراحی صورت می گیرد و بر اساس ویژگیهای خاک و یاسنگ و نیز پارامترهای زلزله، تغییر شکلهای و کرنشهای برشی میدان آزاد زمین در عمق مورد نظر، برآورده می گردد. سپس، سختی نسبی بین میدان آزاد و سازه تعیین می شود. سختی نسبی با فرمول $F = \frac{GL}{SH}$ بیان می شود که S معکوس تغییر شکل گهواره ای، G مدول برشی، L طول تونل و H ارتفاع آن می باشد. در مرحله بعد، ضریب حرکت گهواره ای و تغییر شکل

در روش وود [۱] فرض می شود که صلبیت دیوار و شالوده نامحدود است. کاربرد این روش در سازه های تونلهای کندو پوش و در دیوارهای انتهایی ایستگاه مترو است؛ زیرا این دیوارها به صورت صلب رفتار می کنند. مقادیر به دست آمده از این روش ۲/۱ تا ۲ برابر روش مونونوبه - اکابه می باشد.

برای تونلهای مستطیلی منظم تحت شرایط کرنش صفحه ای این دوروش به نتایج غیر واقعی منجر می شود. لازم به ذکر است که این دو روش، برای تونلهای دارای پوشش با ضخامت زیاد استفاده نمی شود.

۴-۳-۵- تغییر شکل میدان آزاد

معمولًا یک سازه تونل مستطیلی با فرض اینکه مقداری از حرکت گهواره ای تحمیل شده روی سازه مساوی با تغییر شکل برشی میدان آزاد محیط اطراف است، طراحی می شود. با استفاده از روش حرکت گهواره ای میدان آزاد، یک پروفیل عمومی از تغییر شکل خاک میدان آزاد و تغییر اعوجاج نسبی ایجاد شده مورد استفاده در طراحی یک سازه مستطیلی غوطه ور در شکل (۱۲) نشان داده شده است. هنگامی که تغییر شکل ایجاد شده در زمین کوچک است (هنگامی که شدت تکانها کم است یا زمین خیلی سخت است)، روش تغییر شکل میدان آزاد، به صورت یک ابزار طراحی ساده و مؤثر به کار می رود. این روش،

شکل (۱۲): تغییر شکل میدان آزاد یک تونل مستطیلی [۱]

جدول (۲): مقایسه روش‌های مختلف طراحی توپل [۸]

کاربرد	معایب	مزایا	نوع روش
در تونلهای با ضخامت کم خاک سربار	۱- فقدان پک پایه توری قوی در تونلهای با خاک سربار ۲- تغییرشکل دورانی اضافی برای تونلهای در عمق زیاد ۳- محدودیت کاربرد برای انواع خاصی از خاکها	۱- استفاده از مطالعات گذشته ۲- استفاده از کمترین پارامترهای طراحی و حداقل خطا ۳- ضریب اطمینان بالاتر در برابر زلزله	فشار دینامیکی زمین
در تونلهای با سختی زمین اطراف برابر با شرایط زمین	۱- مناسب نبودن برای تونلهای شکل پذیر از زمین اطراف ۲- محافظه کارانه نبودن روشن برای تونلهای انعطاف‌پذیر ۳- کاهش دقت نتایج با تغییر شرایط زمین	۱- محافظه کارانه بودن روشن برای تونلهای سخت‌تر از زمین اطراف آن ۲- سهولت نسبی جهت فرمولاسیون ۳- استفاده از مطالعات گذشته	روش تغییرشکل میدان آزاد
تمام شرایط	۱- تحلیل‌های پیچیده و وقت‌گیر ۲- عدم قطعیت در رودی حرکت لرزه‌ای	۱- بهترین حالت مدل کننده ۲- بهترین و بالاترین دقت در تعیین پاسخ سازه ۳- قابلیت حل مشکلات برهم‌کنش با ترکیب هندسه تونل و شرایط خاک	تحلیل اجزای محدود برهم‌کنش خاک و سازه
تمام شرایط	۱- کاهش دقت پاسخها با تغییر شرایط زمین	۱- تقریب مناسب از برهم‌کنش خاک و سازه ۲- سهولت نسبی جهت فرمولاسیون ۳- دقت منطقی در تعیین پاسخ	مدل تحلیلی قاب ساده شده

۶- نتیجه‌گیری

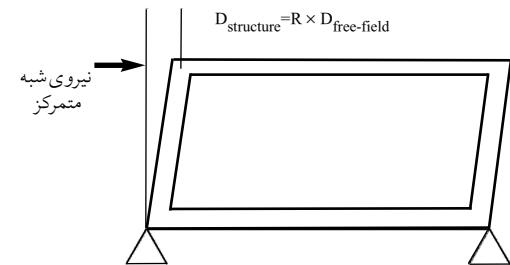
در این مقاله، پس از تقسیم‌بندی تونلهای از نظر روش‌های اجرا و ذکر رفتار لرزه‌ای تونلهای در زلزله‌های اخیر جهان، به بررسی عوامل مهم (عمق مصالح سربار، نوع سنگ، بیشینه شتاب زمین، بزرگای زلزله، فاصله کانون زلزله تا تونل و نوع پوشش) در آسیب‌پذیری تونلهای بر اساس مطالعات انجام شده توسط محققان پرداخته شده است.

با توجه به عملکرد تونلهای در زلزله‌های گذشته، در نظر گرفتن برخی از ملاحظات ساده در طراحی و اجرای تونلها موجب عملکرد مطلوب آنها در برابر نیروهای حاصل از زلزله شده است؛ چنانکه در زلزله لوما پریتا ایجاد درزهای لرزه‌ای در برجهای تهویه برای تحمل جابه‌جاییهای نامساوی به عملکرد مناسب تأسیسات «بارت» منجر شد. به صورتی که هیچ آسیبی

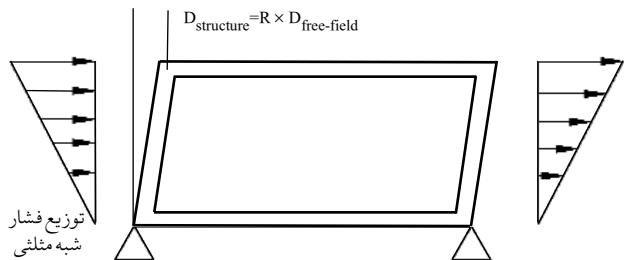
گهواره‌ای سازه تعیین می‌شود. R ضریب گهواره‌ای سازه

است که به صورت $R = \frac{D_s}{D_{\text{free-field}}}$ بیان می‌شود که در آن D_s تغییرشکل گهواره‌ای و $D_{\text{free-field}}$ تغییرشکل برشی میدان آزاد می‌باشد. تغییرشکل گهواره‌ای اعمال شده بر اثر زلزله، در تحلیل قاب، مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این حالت، مدل نیرویی شبه‌متمرکز برای سازه‌های مستطیلی دفن شده با عمق زیاد (شکل ۱۳) و مدل توزیع فشار شبه مثلثی برای تونلهای کم عمق (شکل ۱۴)، مورد استفاده قرار می‌گیرد. با اضافه نمودن نیروهای داخلی عضو ناشی از حرکت گهواره‌ای به دست آمده در مرحله قبل به سایر نیروهای مؤثر در بارگذاری، ترکیب نهایی بارگذاری مشخص خواهد شد. اگر نتایج این مرحله بیانگر عدم مقاومت کافی سازه در برابر ترکیب بار اعمال شده نباشد، باید تغییرشکلهای دورانی اعضای سازه‌ای کنترل گردد تا تغییرشکلهای پلاستیک ایجاد نشود.

پس از بررسی روش‌های مختلف طراحی تونلها مقایسه این روشها از لحاظ مزایا و معایب و کاربرد هر کدام از آنها به صورت خلاصه در جدول (۲) ارائه شده است.

شکل (۱۳): نیروی شبه متمرکز برای توزیع عمیق

شکل (۱۴): توزیع فشار شبه مثلثی برای تونل کم عمق [۱]

3.Uenishi, K., Sakurai, S. (2000). Characteristic of the vertical seismic waves associated with the 1995 Hyogo-Ken Nanbu(Kobe), *Earthquake Engineering and Structural Dynamic*, vol. 29(6), 813- 821.

4.Uenishi, K., Shunsuke, S. (2001). *Wave-induced damage to underground structure* [Report of the Research Center For Urban Safety and Security]. Kobe University, vol. 5, 49-60.

۵- پهلوان، پوریا. (۱۳۸۴-۰۴-۱۱). بررسی تأثیر زلزله بر سازه‌ها و تأثیرات زیرزمینی. مجموعه مقالات یازدهمین کنفرانس دانشجویان عمران سراسر کشور (۲۰۷-۲۱۴). دانشگاه هرمزگان.

6.Dowding, C. Rozen, A. (1978, Februrary). Damage to rock tunnels from earthquake shaking. *Journal of Geotechnical Engineering Division*, 104, No. 2, pp. 175-191.

7.Owen, G.N., Scholl, R.E. (1981). Earthquake engineering of large underground structures., & National Science Foundation.

8.Jaw-Nan (Joe) Wang. (1993). *Seismic design of tunnels*. New York: Persons Brinkerhoff Inc.

9.Sharma, S. Judd. W.R. (1991). Underground opening damage from earthquakes. *Engineering Geology*, 30. Issue 3-4., 245-402.

۱۰- صدقیانی، محمدحسین. حبیبیگی؛ فرزاد. (۱۳۸۰-۰۷). آبان. بررسی روش‌های تحلیل دینامیکی فضاهای زیرزمینی مقاوم در برابر زلزله. مجموعه مقالات پنجمین کنفرانس تونل ایران (۲۰۷-۲۰۱)، تهران: دانشکده فنی دانشگاه تهران►

متتحمل نشدند و ۲۴ ساعت بعد از وقوع زلزله خدمت رسانی را از سرگرفتند.

در ادامه تحقیق، روش‌های محاسبه پاسخ لرزه‌ای تونلها به صورت مشروح توضیح و به مزایا، معایب و کاربردهای هر یک از روش‌های مذکور، اشاره شد.

روشهای مختلفی همچون فشار دینامیکی زمین، تغییر شکل میدان آزاد، تحلیل اجزای محدود برهمنش خاک و سازه و مدل تحلیلی قاب ساده شده در محاسبات لرزه‌ای تونلها کاربرد دارند که بررسی و مطالعه دقیقت روش‌های مذکور بیانگر این مطلب است. برای تحلیل و طراحی لرزه‌ای تونلها همواره نیاز به تحلیلهای پیچیده نیست؛ بلکه استفاده از روش‌های ساده شامل اثرهای برهمنش خاک و سازه می‌تواند نتایج قابل قبولی ارائه دهد. برای اساس مدل قاب ساده شده به دلیل تقریب مناسب از برهمنش خاک و سازه، سهولت نسبی برای فرمولاسیون، دقت منطقی در تعیین پاسخ و کاربرد آن در تمام شرایط برای تونل‌های مستطیلی پیشنهاد و توصیه می‌گردد. علاوه بر آن، روش برهمنش خاک و سازه، به واسطه تغییرات زیاد ویژگی‌های هندسی در تونل‌های مستطیلی توصیه نمی‌شود و استفاده از این روش در تونل‌های هندسی و پیشنهاد می‌گردد.

۷- مراجع

1.Hashash, Y. Jeffry, M. A, Hook, J. Schmidt, B. (2001). *Seismic design and analysis of underground structure*. Tunneling and Underground Space Technology. 247-293.

۲- میرمیرانی، شهریار. (۱۳۸۰-۰۹-۰۷). بررسی تأثیر زلزله بر تونلها. مجموعه مقالات پنجمین کنفرانس تونل ایران (۲۰۷-۲۰۱). تهران: دانشکده فنی دانشگاه تهران.